

Ret, som de tidligere har haft, til efter Andragende at eftergive Skatter, men Loven giver dem en Lejlighed til ikke at tvinge den enkelte til at træde frem og fremsætte en Bøn; naar Kommunerne kan skønne, at visse Kategorier af Smaaskatteydere sidder i Forhold af en saadan Art, at der ingen Grund er til at afkræve dem den Skat, Loven har tvunget til at paalægge dem, aabnes der Adgang til kollektivt at eftergive dem den.

Maa jeg til det ærede Medlem (J. Chr. Møller), som udtalte, at hvis Loven nu var paatrængende nødvendig, vilde den ogsaa blive det i Fremtiden, sige, at det er kun, fordi det ærede Medlem stadig fæster sig ved den Tanke, at der trænges til en Lov for at eftergive Skat ifølge Andragende, men naar Loven efter min Opfattelse fremdeles er nødvendig, men ingenlunde vil blive nødvendig i al Fremtid, er det, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) meget rigtigt har sagt, fordi Forholdene ikke har trukket sig i Lave. For Arbejderklassen, for dem, som har Arbejde, har Forholdene i høj Grad trukket sig i Lave. Arbejdsløsheden er for Øjeblikket heller ikke den afgørende Grund til Loven, men der findes, som jeg allerede før har nævnt, og hvad jeg stadig haaber skal fremkalde Velvillie overfor dette Lovforslag, en stor Klasse af ganske smaa Indtægtsnydere, hvis Forhold er saadanne, at der under de bestaaende kommunale Skattelove vil blive paalagt dem højere Skat, end begrundet er efter Forholdene, og som kun kan hjælpes igennem Love af denne Art, hvis man ikke vil tvinge dem til individuelt at gaa til Kommunalbestyrelserne og bede om Skattens Eftergivelse. Med andre Ord, naar det lykkes at faa gennemført en Ændring af den kommunale Skattelov, hvorved Frastragsretten af Hensyn til Pengenes nuværende Værdi gøres større, vil Lovens Nødvendighed ikke længere være til Stede. Det er ogsaa en af Grundene til, at jeg udtalte Haabet om, at det varsidste Gang, dette Lovforslag skulde ligge paa den høje Rigsdags Bord.

Med Henblik paa de Udtalelser, som det ærede Medlem for 2den Kreds (Kragh) fremsatte, vil jeg udtale Haabet om, at Lovforslaget vil faa en ikke alt for vanskelig Gang her i Tinget. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke desavouerer mine Forhaabninger i saa Henseende.

Kragh: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) spurgte mig, om der i mine Udtalelser skulde ligge et Ud-

tryk for en Mistillid til Kommunerne, og om det var min Hensigt at etablere et Posekigeri overfor Kommunerne. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at noget saadant ligger min Tanke ganske fjernt, men det, der her foreligger til Overvejelse for Lovgivningsmagten, er, om der findes en virkelig Begrundelse for denne Lovgivnings Fortsættelse. En saadan Begrundelse er nemlig ikke givet paa noget Tidpunkt, heller ikke i de foregaaende Aar. Og ud fra de Betragtninger, som den højtærede Minister nu fremsatte og har fremsat tidligere under denne Forhandling i Anledning saavel af Arbejdslønnens Stigning som adskillige andre Forhold i vort Samfund i de forløbne Aar, er det paa det nærværende Tidspunkt ønskeligt at tilvejebringe et saadant Grundlag for denne Lovgivnings Fortsættelse, som kun kan skaffes derigennem, at man søger oplyst, i hvilket Omfang Loven har været benyttet. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Bramsnæs), bliver formodentlig selv Medlem af Udvalget, og han vil jo der faa Indflydelse paa, hvorledes de Spørgsmaal skal formes, som Udvalget vil tilstille Indenrigsministeriet; jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem allerede paa nærværende Tidspunkt udtaler, at for ham vil disse Oplysninger ingen Værdi have. Naar det betvivles, saaledes som det er sket her i Salen, at en Lovgivnings Fortsættelse er nødvendig, og det ærede Medlem hævder, som han her har gjort, at denne Lovgivning endogsaa er paatrængende nødvendig, synes det mig at være rart for ham at faa det Materiale skaffet til Veje, der paaviser denne Nødvendighed.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ikke paa Forhaand agter at desavouere den højtærede Indenrigsministers Haab om, at dette Lovforslag til sin Tid maa blive ophøjet til Lov, naar Udvalget har endt sine Overvejelser. Men Forudsætningen derfor maa naturligvis være, at der igennem disse Overvejelser skabes en begrundet Formodning om, at det vil være ønskeligt for Samfundet, at denne Lovgivning fortsættes, og at den vil være af Betydning for en Række Skatteydere, der derigennem faar Mulighed for at blive fritaget for paalignet Skat.

Indenrigsministeren (Rode): Idet jeg takker det ærede Medlem for de sidste Udtalelser, vil jeg blot anmode ham om ikke at bygge sine Betragtninger over Lovforslaget alt for ensidigt paa en Bedømmelse af, hvorledes Lovforslaget maatte være blevet benyttet i Fortiden, thi dette